

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520388288/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Selvbiografi

alle med Æren og med hele Lemmer.* Af Vaadeskud er han dog kun tvende Gange truffen – af det ene bærer han Skrammen med sig indtil Graven, og, en halv Tomme dybere, havde Rævehaglet faret ham ind i Halsen, istedetfor at strøffe Kjævebenet – men ellers har han blot fire Gange været temmelig nærved at vende skudt eller lemlæstet; dog, „Nærved,” hedder det jo, „skyder ingen Hare.” – B. er ved egen Erfaring – som herefter skal vises – kommen til det Resultat: at Jagten ikke medfører nær saa mange Farer, som f. Ex. Kjøren eller Ridning.

Han er væltet i Vogn 34 Gange; de to Gange med løbske Heste. Een Gang fik han Armen af Led, og en anden Gang slog han sig saaledes, at det forårsagede him langvarige og farlige Sygdom. Men de øvrige Gange er han dog sluppen med Forskrækkelsen, der virkelig oftere var vel motiveret, f. Ex. da han med en Vogn fuld af Børn væltede vel tre Alen ned i en Sandgrav (i Bjerby), uden at der gik ander i Stykker end en Flaske, som dog til al Lykke var tom.

B. har aldrig været nogen Rytter. Han har nok kunnet hænge paa en Hest, som en Ildklemme paa en Soe; men han har haft den slemme Vane, at hænge mere ved sine egne forflugtige Ideer, og derved at glemme Rideskolen. Fiere Gange er derfor Hesten styrtet med ham. To Gange har han været paa rideløbske. Den ene af disse Parforetoure vil han dog fortælle, da den virkelig tildrog sig Manges Opmærksomhed. – Det var samme Aar, da han lykkeligt havde tilendebragt Krigen paa Thurøe, at han laante en Hest for at ride omkring og besøge Slægtninger og Venner. Det var en gammel Støder, der „samlede Tiskillinger op,” som det hedder her, og doven var den tilligemed. Da B. ej engang var saaledes forsynet hjemmefra som Hudibras, der meente: at een Spore var nok, thi naar man kunde drive den ene af Hestens Sider frem, saa maatte den anden med, – saa anskaffede han sig i Viborg tvende slige Piringsredskaber. Det var af den Slags, hvor Piggen eller Braadden sidder skjult, men ved et Hug med Hælen farer ud. Et saadant, men altfor stærkt, gav han sin Rosinante, et Sted paa Vejen ad Resenbro. Men nu lod Gangeren til at ville oprette, hvad den hidtil havde forsømt: den løb formelig løbsk,

* Forhøvede G.....g vil ej heller have glemt den Vind, man engang var i paa en vis Holm i Sundet.